

Osman Atasoy, denizde yol almayı ve hayal kurmayı çok seviyor ve çok kışkırtıcı buluyor.

OSMAN ATASOY:

Sonu Olmayan Bir Düşte Yaşamak

Sadun Boro'nun "Pupa Yelken" adlı kitabını okuduğunda 12 yaşındaydı. O günden sonra hep kendi teknesinde, denizler üzerinde yaşamayı düşledi. Zamanla bu düş gerçeğe dönüştü. Ama bu sonu olmayan bir düştü. Osman Atasoy, 1992-1997 yılları arasında Uzaklar I teknesiyle gerçekleştirdiği dünya seyahatinin ardından bu kez Uzaklar II adlı teknesiyle Horn Burnu'na doğru yol alıyor. Yol arkadaşı Sibel Karasu ile birlikte, Türkiye'den Brezilya'ya 14 ayda ulaştılar ve 6 bin deniz mili kat ettiler. Atasoy, sınırların olmadığı su dünyasında yol alırken "yaşadığımı hissediyorum" diyor.

Sınır kelimesi sizin için ne ifade ediyor?

İlkokulda yaşadığımız şehrin, ülkenin, sınırları olduğunu, bu sınırların dışında yaşayanların bize benzemeyen yabancılar olduğunu öğrendik. Biraz daha büyüyünce toplum hayatındaki sınırlarla tanıştık. Günlük hayatta rahat etmek için çizgiyi aşmak gerektiğini gördük. Çizgiyi geçmenin bedeli toplumdaki dışlanmaktı. Aile hayatında, iş hayatında, din hayatında, hatta düşünce hayatında bile sınırlar vardı. Tam sınırlarla çevrili kara dünyasına alışıp rahat edeceken deniz hayatıyla tanıştım. Su küreyle tanışmak aklımı karıştırdı. Orada sınır filan yoktu. Dünya kurulduğundan beri fethedilememiş özgür bir ülkeydi. Üstelik kimseye ne gel, diyordu, ne git, ne de şunu yap, bunu yapma... Zamanla bu ülkeyi çok sevdim.

Sizi yola çıkmaya yönelten, yolda olmaya, yol almaya ve keşfetmeye iten en büyük motivasyonunuz ne? Yaşamınızda bu yolu seçmenizde ne etken oldu?

Yolda olmak muazzam bir duygu. Giderken içim sevinç doluyor, yaşadığımı hissediyorum. Amaç bir yere gitmek değil, sadece gidiyor olmak. Hem yol almak, hem de hiçbir yere gitmek çok güzel. Karada ise aynı şeyi yaşamak mümkün değil. Çünkü orada yollar var ve bu yolların sonunda da hep bir yere varılıyor. Denizdeyse ne yol var, ne de varılacak bir yer.

Coelho'nun "Simyacı"sındaki billurcu, en büyük hayalini gerçekleştirdikten sonra ne yapacağını bilemediğinden söz eder... Hiç kendinize "şimdi ne yapacağım" diye sorduğunuz oldu mu?

Hayal kurmayı çok seviyor ve çok kışkırtıcı buluyorum. Kendimi bildim bileli hayal kurdum, kurmaya da devam ediyorum. Kurulan hayallerin illa da gerçekleşmesi gerekmiyor. Geleceğe ait planlı bir hayalin, hayal olmaktan çıkacağını düşünüyorum. Ben hayali sinemada film seyrederek gibi, güzel bir kitabı okur gibi yaşamayı seviyorum. İleride yapacaklarıma dair hayal

kurmak istemiyorum. Bunun yaşamı ertelemek olacağını düşünüyorum. Gelecek soyut bir kavram, henüz olmayan bir şey. Şimdiyse burada ve yaşamayı bekliyor.

Günümüzde bize dayatılan modellerin dışında yaşamının avantaj ve dezavantajları neler?

Tanrı her insandan bir tane yaratmış. Herkesin kimyasal formülü aynı, ama özü farklı. Fakat zamanla bu öz de tek tipliyor. Hayata içimizde alev alev yanan bir yaşam sevinciyle başlıyoruz. Ruhumuz rengârenk çiçeklerle dolu. Ancak toplum hayatının rengi soluk gri. Orada farklılara hoş gözle bakılmıyor. Herkesin birbirine benzemesi, yaşam sevinci yerine yüksek idealler taşıması bekleniyor. Bu isteklere karşı koyamıyoruz. Dışarıda kalmak, bilinmezliklerle dolu bir yaşam sürmek istemiyoruz. Güvenliğimiz uğruna farklılığımızdan vazgeçiyoruz. Ruhumuzu satmanın karşılığında ise emniyetli bir hayatımız oluyor. Ama içimizdeki ateş külüyor, çiçekler soluyor.

Engellerle karşılaştığınızda izlediğiniz size özgü bir yol, yöntem var mı?

Deniz ve tekne hayatını uzunca bir süre yaşayan herkes şunu bilir; her engelin, her zorluğun, her sorunun mutlaka bir çaresi vardır. Ve bu çare bizim elimizde. Denizde tekneyi kenara çekip yardım çağırmak mümkün değildir. Deniz hayatı insanın karadayken farkına varmadığı el ve zihin melekelerini yeniden keşfetmesini sağlıyor. Nesnelere gördüklerinden başka türlü de görebilme ve kullanabilme yeteneğini ortaya çıkarıyor. Teknedeki basit bir şişe mantarı veya bir kamış parçasıyla hayat kırtaran mucizeler yaratılabiliyor.

Türkiye'ye ne zaman dönmeyi planlıyorsunuz?

Denizdeyken kesin konuşmamayı öğrendik. Çünkü denizde, denizin dediği oluyor. Dönmek yerine de "varmak" desem daha doğru olacak. Türkiye'ye bir yıl kadar sonra varacağımızı tahmin ediyorum.